

14.04.2012 г. / 17:03:48

Родолубие

На 14.04.1205г. Цар Калоян нанася катастрофално поражение на кръстоносната войска в битката при Одрин

На бойното поле българският цар пристига с цялата българска армия и 14 000 кумани. Маневрената куманска конница предприема лъжлива атака срещу латинския лагер и увлича рицарите в преследване. Бързото и на пръв поглед неорганизирано движение на конниците увлича рицарите в преследването им. Така неорганизирано и безредно те се отдалечават от своя лагер, за да достигнат до очакващата ги в засада българска войска. Затворени в плътен кръг, те се оказват срещу очакващите ги отряди на Калоян. Някои от спасилите се рицари, участници в това решително сражение, след време записват с покруса, че в битката при Одрин загива “цветът на рицарската войска”. Император Балдуин е пленен и отведен в Търново. Малкото рицари, които успяват да

избягат от полесражението, бягат към Родосто и Константинопол.

Калоян (Йоаница) е цар на българите (1197-1207 г.) от рода Асеневци, брат на цар Асен I (1187-1196 г.) и на цар Петър II (1196-1197 г.), изтъкнат пълководец и дипломат. След победата на въстанието на Петър и Асен (1185-1187 г.) като гарант за миролюбивата политика на България спрямо Византия Калоян е изпратен като заложник в Цариград, където успява да се запознае с тънкостите на византийската дипломация. Възкачва се на престола след убийството на брат му Петър и предприема незабавни действия за укрепване на централната власт и обуздаване на сепаратистичните стремежи на болярите. Възползвайки се от избухналите по онова време вътрешни борби във Византия, от нея се отделят присъединилите се по-рано български боляри Иванко и Добромир Хриз, както и висшите сановници Мануил Камица (който минава на страната на Добромир Хриз) и Йоан Спиридопаки, управител на Смолянската област. За да се справи с отцепниците, император Алексий III Ангел потърсва сближение с Калоян и в края на 1201 г. сключва мир с него, по силата на който признава всички териториални придобивки на България, постигнати след 1195 г. През този неколкогодишен период е освободена цяла Северна България заедно с черноморските градове, а така също и областите около Видин, Белград и Браничево. В началото на 1201 г. в ръцете на българския владетел падат още важната крепост Констанция (днес Кюстенджа) и Варна. След сключването на мира с Византия Калоян успява да изтласка и Добромир Хриз от неговите владения. В резултат на това българската държава достига своите териториални граници, които имала преди падането ѝ под византийска власт. Не много след подписването на мирния договор с Византия против България предприема поход унгарският крал Емерих. През 1203 г. той

окупира областите около Белград, Браничево и Ниш, в които живее българско население, и побързва да се провъзгласи за „крал на България“. Калоян съсредоточава против него своите войски и успява да го прогони от тези области. След блестящо разиграна военна операция, на 14 април 1205 г. нанася катастрофално поражение на кръстоносците при Одрин и пленява император Балдуин Фландърски. След тази битка българската държава се утвърждава като първостепенна политическа и военна сила на Балканите. Скоро Калоян превзема Пловдив и се насочва на юг към Солунското маркграфство. Освобождава за кратко време редица крепости – Серес, Костур, Битоля, Охрид и др., и стига до стените на Солун. Убит е през август 1207 г. от куманския вожд Манастиър в резултат на заговор, в който участват и някои български боляри, недоволни от прекомерното засилване на централната власт.

През 1972 г. в търновската църква „Св. 40 мъченици“ е открито погребение на около 35-40-годишен мъж с изключителен за времето си ръст (близо два метра), на чиято лява ръка има златен пръстен, тежък 61,15 г. Върху плочката на пръстена е изобразено животно с остра кучешка муцуна, тяло и опашка на лъв и с орлови нокти на краката. Около него е гравирен надпис: „Калоянов пръстен“. Покойникът е бил облечен в скъпа пурпурна дреха, украсена със златотъкана шевица и бисери, и е бил обут в червени обувки. Анализът на данните от погребението позволяват на учените да приемат, че е открит гробът на цар Калоян.